

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Siblu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 28 Noemvre

Înălțimea maiestooasă a unui munte rămâne maiestooasă în toate împregiurările. Posițiunea privitorilor poate să-i detrage în ochii acestora din însemnetate, poate relativ să o întunece cu totul. Eată cum: odată pentru că între înălțime și privitoriu demul-teori se pun obiecte de mare inferioritate față cu înălțimea maiestooasă, care împedecă privirea, în parte sau cu totul; de altădată este, sau poate fi de vină vederea cea slabă a privitorilor; se mai poate întâmpla că caută la dēnsa prin sticle nepotrivite vederei și în fine, ceriul poate să acopere înălțimea cu neguri și nuori încât să se pară că nici nu există.

Când ceriul e limpede și ochii privitorului sănătoși, cu cât se departă mai mult cu atât mai mult vede crescând și maiestositatea înălțimei. Obiectele ce în apropiere aveau și ele o mărimē, fie amăgitoare, fie relativă, dispar în progresiune matematică din vederea privitorului cu totul. Rămâne în cele din urmă înălțimea singură ceea ce este, adecă înălțime; rămâne maiestooasă, pentru că este maiestooasă zidită de ziditoriu ei și covērșese pe departe alte lucruri din giurul ei.

Sînt aproape treispredece ani decând Metropolitul și Archieppul Andreiu Șaguna, cel mare, se retrăsese cu totul dela afacerile naționale politice; aproape dece ani, decând s'a retras și dela cele naționale-bisericesci și aproape șapte ani de când noi am început, a ne departa de dēnsul cu anii mai departe în viața nestatornică.

Andrieu Șaguna era în tot cuprinsul româniei o înălțime maiestooasă ca bărbat al bisericeii și națiunei sale, ca bărbat politic al patriei sale, ca om în societate.

În nemijlocită apropiere puțin au fost fericiți a'i vedē, a'i cunoasce și a'i cuprinde mărimēa lui. Din nefericire erau unele obiecte, care necon-

tenit se siliau, a atrage atențiunea asupra „înălțimei” lor, și spre sfērșitul acesta se puneau nemijlocit înaintea celor mici și scurți de vedere, ca să le vadă și admire. Mai erau tot din nefericire alții, cari când voiau să privească la dēnsul prin prisme, nu îndreptau prismele nici potrivit ochilor lor, și nici în direcțiunea, ca sa'l poată vedē cum se cade. În fine mai erau și de aceia, cari nu puteau petrunde prin nuorii cei groși politici, din care au resarit sistema de astăzi și pentru că dēnsii de negurile și nuorii politici nu puteau vedē înălțimea petrunderilor politice a le lui Andreiu Șaguna, veniseră până la credința deșartă: că „înălțimea spirituală a metropolitului Șaguna a dispărut”.

Acum când obiectele din cestiune nu se mai îndeasă în ochii oamenilor, ci stau ascunse ca și când le ar fi inghițit pământul; acum când acei, cari sîntem privitori, pe timp mai limpede de defecte și de pasiuni, căutam înapoi, vedem înălțimea în toată mărimēa ei. Vedem d. e. că dacă Românii gr. or. urmau înțeleptelor sfaturi a le metropolitului Șaguna și din partea bărbaților cu influență, din ceea parte, ideea lui nu se împedeca încă în anii cei dintăiu după revoluțiune, Româniea întreagă gr. or. din monarchia austro-ungurească era sub un păstoriu sufletesc în înțelesul adevērat al aședămintelor bisericeii orientale. Vedem, ca să mai aducem un exemplu, că Românii, dacă înțelegeau bine pe Andreiu Șaguna, când în dieta din Cluj din 1865 țicea cătră Maghiari:

„... Disparitatea aceasta de convingeri politice, precum mi se pare „provine de acolo, că după convingerea mea nu avem o condică de drept public, care să normeze și reguleze convingerile noastre politice, pentru că „unii vreau să țică, că condica..... „se estinde numai până la legile „anului 1848; alții earăși, între „carii mē conumēr și eu, vreau să

„țică, că condica noastră de drept „public, culminează în articolul întăiu „de lege al anului 1863/4.....” nu aveau lipsă să se amărască pre sine pentru douē cuvinte banale atăta timp, cât a ținut lupta între „activitate” și „pasivitate”, nu amăriau nici pre prevēdătorii lor politic spre a'l băga fără vreme în mormēt și dacă Românii în urma acestei conduite nu ajungeau la cine scie ce rezultate, cel puțin, nu ne dam de gol slăbiciunile înaintea acelor, de cari trebuiau mai mult ascunse. Este cu toate aceste o întrebare, la care nu credem, că va fi cineva, care, sciind judeca cu minte sănătoasă, să respundă dea dreptul negativ sau trăgēnd la îndoială: că oare dacă ascultau Românii de Șaguna, tronul, dela care erau asigurări destul de imbucurătoare, ca factorul principal între factorii constituționali, ar fi folosit influența sa ca să nu rămāem *extra muros*, după cum ne vedem remași? Noi imputăm pe nedrept vina în treagă șovinismului maghiar. Togmai pentru că scim, că Maghiarii sînt șovinisti și încă șovinisti asupritori până la nesuferință, noi nu trebuia să resignăm de bună voie și dela cel din urmă mijloc, cu care era să ne apărăm naționalitatea și bisericele noastre. Mai vedem acum cât ar fi fost de bine, dacă preoțimea noastră nu și jertfia auđul glasurilor sirenice, care le țicea, să nu spriginească instituțiuni ca d. e. tipografia, din care are cu timp să se împartă pensuni preoteselor vēduve, dar cu deosebire dacă înțelegea intențiunile repositatului cu înființarea unui fond, afară de alte fonduri, care, pe lângă o bună înțelegere, fără de a se fi simțit cineva scăđut cu vre-un cruceriu, astăzi ar fi aproape la un milion, din care s'ar putē da ajutoare fice în fie-care an tuturor parochilor etc. etc.; căci câte exemple nu s'ar putē cita încă.

Le vedem, ce e drept, toate aceste însă cu grămădirea suspinelor în pepturile noastre și cu cāința cea scrāj-

nitoare, că până am fost lângă înălțime nu o am vedut, nu o am cunoscut și nu i-am sciut prețui comorile, care ni le a dat și care ni le mai putē da.

Sinodul din 1874, cel dintăiu după moartea repositatului mare Archiereu, s'a recules încât privesce biserica. Cu mic și mare, bun și reu, s'a hotărīt a călca în urmele repositatului Archipăstoriu...; dar de se și urmează conform promisiunei solemne de atunci, nu este timpul ca să judecăm. În celalalte privințe, auđim, ce e drept, la ocașuni, tânguiri: „că rēu am făcut, că n'am urmat sfaturilor lui Șaguna, pentru că acum vedem, unde avea el să ne ducă”; — acum însă cāința e cam prea tārđiu.

Și oare să fie în adevēr tārđiu de tot în toate privințele? să nu mai fie scāpare și mântuire pentru noi? Dacă ne am hotărīt a ne țese pānđele de înmormētare în resboiul sau stativa amorțelei, apoi atunci ar fi pace de noi! Însē dacă e ca să fim încă oameni de viață, atunci ar trebui, ca toți Românii din monarchia austro-ungurească să privească înapoi la înălțimea maiestooasă, nu numai ca să o admire și nu numai ca să se cāiască, dară totodată ca să se inspire de dēnsa și să caute, a și avēnta națiunea la înălțimea ce i se cuvine.

Voință și bunăvoință să fie și dacă nu mai mult cel puțin atăta, cât a făcut unul, care și-a sciut subordina interesele particulare celor generale, ar fi în stare să facă cele trei milioane de Români, cu care ne fālim adeseori, dar care până când nu vom lua o atitudine mai bărbătească și mai hotărītă, sînt în pericol de a perde citra cea dintăiu din capul celorlalte, adecă tocmai pe „3”.

Peste douē țile serbām amintirea marelui bărbat Andreiu. Publicul nostru cetitoriu a cetit încă în numerul precedent al foaiei noastre cum are junimea clericală de gând a serba țina Sântului Andreiu, concludul

FOIȚA.

O iernare în gheață.

(Traducere din Jules Verne.)

(Urmare)

Ceriul cel dea pururea posomorit, lucru firesc, că posomoria și spiritele și o ninsoare deasă biciuită de vânturi viforoase măria fiorul obicinuitei împregiurimi. Soarele avea să dispară în scurt timp cu totul și marinarii sperau, că luna va să'l suplinească încâtva în timpul nopții celei lungi polare, dacă nu se vor întinde nuori deasupra capetelor lor. Cāt au ținut vânturile vestice a nins necontenit, încât intrarea la corabie trebuia măturată în fiecare ții și dreptele pe cari se coborau la șes trebuiau ținute în stare de a putē umbra pe ele. În masele de zăpadă aceasta era ușor, pentru că fiind dreptele, odată săpate trebuia a se versa numai puținică apă pe ele și îndată se și învertoșiau.

Aproape de corabie Penellan săpă în gheață un puț și spre a putē scoate apă din afundime, unde era cu mult mai cald decât sus la suprafață, spar-gea în fiecare ții scoarța de gheață, care se slăia la gura puțului.

Toate pregătirile aceste au ținut cam trei septēmāni. După ce au fost toate terminate s'au hotărīt a urma cu investigațiunile mai departe. Corabia era arestată pe șese până în șapte luni și numai după desghiățul cel mai deaproape i se putea deschide cale printre sloii de gheață. Timpul acestei nemișcări silite avea dară a se folosi pentru investigațiuni mai departe în direcțiune nordică.

Cap. VIII.

Planuri pentru călătorii de investigațiune.

În 9 Octomvre Ioan Cornbutte a ținut sfat pentru a face planul operațiunilor sale, și la acest sfat s'au împărțesit toți oamenii sei, pentru ca prin solidaritatea intereselor să se stērneasca zelul fiecărui. Căpitanul s'a

încercat, cu carta a mână, a le clarifica situațiunea actuală.

Țermurele Grōnlandei se întinde în direcțiune perpendiculară spre nord și descoperirile marinarilor i-au ficsat esact marginile. În spațiul acesta de cincisute de miluri (franceze), care desparte Grōnlanda de Spitzbergen încă nu s'a fost recunoscut nici un uscat. O unică bucată de uscat, insula Shanon, se afla cam la o sută de miluri departe de sinul dela Gaël-Hamkes, în care avea să ierneze Jeune-Hardie.

Deci dacă corabia norvegiană, precum se presupunea, a fost aruncată în direcțiunea aceasta, se putea concludē, că n'a putut ajunge la insula Shanon, și așa naufragiații vor fi căutat în părțile aceste un loc de scāpare pentru timpul iernei.

Pe lângă toată opozițiunea lui Andreiu Vasing a reușit părerea aceasta și așa s'a decis a alege de ținta celei dintăiu călătorii de investigațiune insula Shanon.

Dispozițiunile pregătitoare s'au luat numai decāt; pe țermurii norve-

giani se procurase și o sanie construită după modelul saniilor Eschimoșilor cu tălpi încovoate atât înainte cât și dinapoi, pentru că să poată lunea preste zăpadă și preste gheață. Sania era de douēspredece urme de lungă și de 4 urme largă, în care, la cas delipsă, se puteau pune provisiuni pe mai multe septēmāni. Fidel Misonne acuși a pus'o în stare, lucrând la ea în magazinul de zăpadă, pentru că acolo își pusese uneltele. S'a aședat în magazin un cuptoriu potrivit de a încălđi cu cărbuni, pentru că fără căldură ori și ce lucrare ar fi fost cu neputință, și țevea dela hornul cuptoriului fu scoasă prin unul din pāreții magazinului, spre care sfērșit a trebuit să se sfredelească o gaură în zăpadă. Firesce că în urma acestei mēsurii s'a ivit împregiurarea, că în apropierea nemijlocită a hornului zăpada se topia, ceea ce a causat o destupătură. Ioan Cornbutte a sciut însă cum să o delătura. El a învăluit hornul într'o plattă de metal și dacă n'a putut împedeca conducerea prea mare a căldurei, cel puțin a slăbit-o.

sinodului din 1874 și altul de mai târziu, din 1875, sîntem convinși, că au pus și în anul acesta la cale preoțimea și poporul în toată archidieceasa, unde metropolitul Andreiu a fost și arhiepiscop, ca să serbeze cuviincios ziua indicată; dar în archidieceasă și în toată metropolia Românilor dreptcredincioși mai mult decât conclusele sinodale, amintirea nemuritoarelor fapte a reposatului arhieru, vor stimula la serbare de jale și tot odată de pie aducere aminte.

Însă ca serbarea noastră să fie, pe cât se poate la oameni, desevarșită, poimâne când ne vom ruga pentru odihna sufletului celui întru fericire mutat dela noi să ne mai rugăm de Domnul puterilor să ne reverse cu plenitudine darul de tărie și putere și să ne inspire, ca pornind odată din zăpăceala, în care am stat mai mulți ani, să pășim pe calea adevărului indigitată de acela, despre care acum avem convingerea curățită de ori ce prejudeț că viața și-a jertfit-o pentru poporul seu!

Revista politică.

Sibiu, în 28 Noemvre

Votarea proiectului privitoriu la armată în casa deputaților a senatului imperial va să aibă urmări și dincoace de Laita. Maghiarii dlui ministru president poate că s'au prea grăbit de astădată cu votul, eară ministrul president de altă parte s'a încredut în providențialitatea sa cugetând, că dacă va dice dînsul prin organele sale credincioase: A, cei din Cislaitania numai decât vor dice: B.

Foile opoziționale ungueresci caută să facă capital în favorul partidei lor din evenimentul votării și merg până la presupunerea, că Nemții din Cislaitania vor reziste tuturor încercărilor guvernului austriac și vor face, ca proiectul să cadă cu deseversire. În cazul acesta proiectul ar trebui să mai vină odată la desbatere și în dieta Ungariei, când la toată întemplarea va trebui să se voteze în sens opozițional. Într'un cas ca acesta căderea ministeriului Tisza ar fi ca sigură.

Proiectul privitoriu la armată are în Cislaitania să treacă încă prin casa de sus și e probabil, că acolo îl vor trece după pofta guvernului, făcîndu-l lege. Atunci și opozițiunea unguerească s'ar fi bucurat prea în grabă și „Pesti Naplo“, care eară a început a proroci căderea cabinetului Tisza o mai poate păți ca și de altădată. În cercurile opoziționale se vorbește de o listă a viitorilor ministrii.

Andrássy este ales în delega-

țiuni. Până aci lucrul ar fi în toată ordinea, căci mai sînt și alții aleși în delegațiuni. Înteressant însă este, că Andrássy, care abia s'a fost retras, pentru ca să și caute sănătatea, se și aruncă de nou în vîrtegiul politiceii.

În cercurile polone din Viena se vorbește, că anul nou al Rușilor va aduce un act, care va împăca elementul rusesc cu cel polon, încât se poate aceasta fără jignirea ideii de stat rusesc. Unele diare vîd în împăcarea aceasta o fruntare a Rusiei către Austro-Ungaria.

Camera deputaților din Bucuresci a votat în desbatere generală proiectul pentru rescumpărarea căilor ferate.

Principele Alesandru al Bulgariei, vîdînd că nu poate compune un cabinet liberal, a disolvat camerile. Opozițiunea e foarte consternată. Până una altă ministeriul cel vechiu va purta agendele.

Dieta Ungariei.

În ședința dela 3 Decemvre n. s'a discutat proiectul de lege relativ la contribuțiunea pe câștigurile dela loterie, care s'a statorit cu 15%. Proiectul de lege s'a primit nemodificat. După aceasta s'a primit proiectul de lege despre contribuțiunea pentru servitori, care și cai, care s'a discutat deja la 2 Decemvre, cu modificarea că s'au sters toate contribuțiunile de luc.

A urmat apoi discuțiunea asupra proiectului de lege relativ la urcarea vămii pe petroleu și asupra contribuțiunii pe oleul mineral.

M. W a h r m a n n ca raportor constată lipsa de a căuta „noue isvoară de venit“ cu alte cuvinte noue contribuțiuni, căci deficitul nu se poate acoperi pe altă cale. Contribuțiunile directe fiind deja destul de mari nu se mai pot urca, deci trebuie să urcăm pe cele indirecte, ori cât de temeinice ni se par argumentele principiale cu cari ne combat contrarii acestei contribuțiuni. Vedem că și statele cele mai luminate și bogate aplică asemenea mijloace, de câte ori se află în crize de bani. Așa a făcut Anglia după resboiul civil cu America, Franca după resboiul cel mare din anul 1870, Italia în urma unității sale și asemenea imperiul german. Noi încă sîntem siliți a recurge la contribuțiunile indirecte, a căror basă însemnată e petroleul. Franca și Italia au obținut în anul din urmă mari venituri din această contribuțiune, cea dintăiu 16 milioane franci, cea din urmă 13 milioane lire.

Ni se poate obiecta că tacsă e

prea mare, concedem, însă în alte țeri ea e și mai mare, ni se poate obiecta mai departe, că petroleul e un articol de neapărată trebuință, concedem și aceasta, dar noi, dacă avem lipsă de venite, trebuie să punem contribuțiune pe acele articule de consum, cari sînt neapărat de trebuință și după urcarea contribuțiunii. În fine ni se poate obiecta, că această contribuțiune va apăsa cu deosebire clasele mai lipsite.

(Așa este! în stînga estremă). Aceasta însă nu este adevărat, pentru că cei avuți consumă acest articol într'o măsură cu mult mai mare și intensivă, prin urmare disproporția nu e așa mare cum se presupune. Mai este însă un moment care nu trebuie trecut cu vederea. Trebuie să luăm întreg complexul vămilor financiale, ca să putem judeca bine contribuțiunea ce o propunem. Ce vămii însemnate am pus în timpul din urmă pe fructele de sud și pe mărfurile coloniale! Acești articuli se consumă cu deosebire de clasele mai bogate, deci considerând întreg complexul vamal disproporția dispore cu totul.

Cât pentru rezultatul acestei urcări, noi vom obține 1.800.000 florini. și venitul acesta va cresce din an în an, pentru că consumul nu va scăde. În fine raportorul recomandă proiectul spre primire.

A. B u j a n o v i c s se declară contra acestui proiect. Petroleul e un mijloc pentru muncitori și numai o politică financiară fiscalică aspră poate să vadă în petroleu un obiect apt a fi supus contribuțiunii. Esemplele altor țeri nu se pot aplica la noi, căci acolo e mai multă bogăție. Consumțiunea nu se va micșora, dar se va scumpi munca și acesta e un motiv suficient contra urcării. Nu putem trece preste măsura de ađi a contribuțiunilor decât numai prin o reorganizare radicală. Între împregiurări desolate, cum sînt cele de astădi, o urcare a contribuțiunilor nu e cu puțină nici din motive politice nici economice. Din aceste considerațiuni oratorul respinge proiectul.

St. L e s k o cere în interesul poporului sêrac să nu i se scumpească lumina acum când are mai multă lipsă de ea. Dacă contribuțiile de luc, cum dice un jurnalist german, sînt un atentat asupra celor bogăți, contribuțiunea de față se poate privi ca un atentat asupra celor sêraci. Părinții patriei aduc un dar ominoș pe crăciun. Respinge proiectul.

L. L á n g dice că părinții patriei n'au de a aduce daruri pe crăciun ci să se îngrigească după convicțiunea lor de binele țerii. De altfel e un principiu fals a învăța pe copii cu

daruri. Abia se poate întipui o contribuțiune care să nu apese pe sêraci, noi trebuie să purcedem dela idea ca o contribuțiune să cuprindă cât se poate mai multe pături sociali. căci din crucei se fac florini. Petroleul nu se poate considera ca un mijloc de muncă, ci mai mult ca o comoditate. La noi apasă mai tare contribuțiunile directe. Din aceste motive oratorul primesce proiectul.

C. T h a l y cere să se supună la contribuțiune nu lumina ci obscurantismul, apoi întreabă pe guvern ce a făcut în interesul esplotării oleurilor minerali ce se află în țara noastră? Spriginesce proiectul.

Contele A. A p p o n y i trebuie să respingă proiectul, din consecuență, pentru că a votat deja în desbaterile vamali pentru reducerea vămii pe petroleu. Celelalte motive desfășurate de acest orator sînt de un caracter polemic.

Au mai vorbit trei deputați în cauza proiectului și apoi desbaterea s'a amănat pe ziua următoare.

La sfîrșitul ședinței s'a dat interpelatorilor însinuați cuvîntul pentru a și motiva interelațiunile. G. N o v á k a adresat ministrului de interne o interpelațiune cu privire la vătămarea dreptului de reuniune și la abuserile ce s'au comis contra acestui drept; G. U g r o n cu privire la regularea afacerilor de posesiune în Transilvania către ministrul de comerț; G. S z e l l cu privire la rezultatul de până acum al lucrărilor de regulare a Tiszei; B. B o r o s s în cauza liniei ferate Bosna, respective construirea liniei de fer Siența-Serajevo către ministrul de comunicațiune.

Cu aceste ședința s'a închis.

În ședința dela 4 Decemvre s'a terminat desbaterea generală și specială asupra proiectului de lege relativ la urcarea vămii pe petroleu.

Dintre 445 deputați verificați au votat 142 pro, 116 contra, presidentul n'a votat, 186 deputați au absentat, prin urmare proiectul s'a primit cu o majoritate de 26 voturi.

După aceasta a urmat discuțiunea asupra proiectului de lege relativ la tacsă pentru scutirea de miliția.

Raportorul G. M o l n á r permite că deja în anul 1868 când s'a introdus obligămintul general de servițiu militar s'a enunciat principiul ca cei ce nu vor fi capabili să corespundă în persoană acestei datorințe să presteze un anumit equivalent în forma unei contribuțiuni. Din această cauză s'a dis în § 56 al legii pentru înarmare ca aceia cari pentru un defect

Pe când Misonne lucra la sanie, Penellan cu ajutorul Mariei pregătia vestmintele de rezervă pentru călătorie. Din norocire ciobote din pele de căne de mare erau destule. Ioan Cornbutte și Andreiu Vasling se îngrijiau de provisiuni. Ei au ales un butoiu cu spirt, cu care aveau să încălzească un cuptoriu portativ; s'a luat în cantitate de ajuns tea și cafea, și o lădătuie cu biscopți, două sute de punți pemican și vre-o câteva sticle de vinars îndepliniau proviantul. Vénatul avea să le dea și de provisiuni proaspete, spre care sfîrșit s'a luat și o cantitate de praf de pușcă, împărțit în mai mulți saci. Compasul, secstantul și ochianul încă s'au pachetat cu grige și s'au adaus la utensiile de călătorie.

În 11 Octomvre soarele nu mai apăru, și în spațiul de locuință al oamenilor corabiei trebuia să ardă lămpile ziua noaptea. Era timpul suprem de a întreprinde călătoria, pentru că deja în Ianuarie aceasta nu mai era cu puțință, de oarece frigul atunci așa era de mare, încât fără de pericol de

moarte nu puteau face nici un pas afară de locuință. Dacă până atunci nu succedea de a găsi pe nenorociiți, toată speranța era perdată. Oamenii dela Jeune-Hardie prevedeau, că cel puțin două luni vor fi osîndiți la o strînsă internare și apoi când va începe a se topi earăși ghiata toate cercetările vor fi cu totul zadarnice, pentru că dacă Ioan Cornbutte și soții lui acum mai erau în viață, fără de alt ajutoriu nu puteau reziste unei alte ierni severe arctice.

Andreiu Vasling o scia aceasta mai bine decât toți ceilalți și de aceea era hotărît, a pune toate putințioasele pedeci în calea expedițiunii.

În 20 Octomvre erau terminate toate pregătirile și acum se mai trata numai, că cine dintre oamenii bricului să ia parte la expedițiune. Maria nu putea fi lipsită de tutela unchiului ei sau a lui Penellan, și cu toate aceste amîndoi erau indispensabil de lipsă la expedițiune.

Așa ajunseră la întrebarea, oare poate tinera față suporta strapățele călătoriei; până aci ea învinse cu cu-

ragiu toate cercările fără de a suferi prea mult! Ca față de marinariu era deprinsă cu periculi mării și nu se spăria de fiorii unei astfelu de călătorii. După cum stau lucrurile și Penellan credea, că va fi mai bine dacă se va asocia și dînsa la călătorie.

În fine se decise — ea avea să însoțească expedițiunea. Pentru cas de lipsă ei i se rezervase pe sanie un loc, în care era aședată o colibă de lemn bine închisă. Încât privia pe tinera față s'a supus cu bucurie acestei hotărîri, pentru că în chipul acesta nu trebuia să se despartă de protectoriului sei.

La expedițiune au luat parte: Maria, Ioan Cornbutte, Penellan, Andreiu Vasling, Aupic și Fidel Misonne; lui Alain Turquiete însă fu încredințată suprăveghierea bricului, dănduise de ajutoriu Gervie și Gradlin.

Ioan Cornbutte a luat cu sine provisiuni considerabile, pentru că intențiunea lui era a lăsa deposite pe cale și așa a estinde călătoria pe cât numai va fi cu puțință. Sania fiind gata fu încărcată și acoperită cu un

cort de pei de bibol. Sania avea acum o greutate cam de șapte sute de punți și pe ghiată cinci căni o puteau trage cu înlesnire.

Pe cum prevăduse căpitanul, în 22 Octomvre se schimbă temperatura. Ceriul s'a înseninat, stelele străluciau frumos și luna lumina pe firmament, de unde nu avea se dispară patru spredece zile. Termometrul se cobori douăzeci și cinci de graduri sub nulă.

Plecarea era ficsată pe ziua următoare.

Cap IX.

Casa de zăpadă.

În 23 Octomvre, dimineața la unspredece oare, la lumina frumoasă a unei, caravana s'a pus în mișcare. Se luase toate precauțele ca dacă va fi de lipsă călătoria să fie îndelungă. Ioan Cornbutte cugeta a urma dealungul țermurelui în direcțiune nordică. După călători nu rămăneau urme și așa Ioan Cornbutte trebuia să se orienteze după semnele, ce și alegea în depărtare. Acuși mergea spre

trupesc sau din alt motiv legal sînt scutiți de serviciul militar trebuie să parafraze a pus în perspectivă crearea unei legi, care să statorească mesura acestor taxe și modalitatea de a le încasa. Legea de care e vorba, vi se prezintă în formă de proiect abia acum, pentru că guvernele ambelor jumătăți au imperiului s'au învoit abia acum asupra principiilor directive. Proiectul de față se deosebește de cel prevădut în legea pentru înarmare intratată, că dispune ca din taxele militare încasate să se ajute și familiile celor căduți în lupte și ale rezerviștilor mobilizați.

Oratorul desfășură dispozițiile proiectului relative la înființarea și manipularea cu fondul pentru ajutorul militarilor și modalitățile de stabilire a taxei. Minimul taxei e 3 fl., maximumul 100 fl. Oratorul afirmă că progresiunea normată în lege e dreaptă. Resultatul financiar al taxelor va fi aproximativ 3.600.000 fl. Subtragînd din această sumă 800 și vr'o câte-va mii, care trebuie să-i contribuie Ungaria la înființarea fondului de ajutor preliminar cu 2 milioane, ni mai rămân nouă aproape 2¹/₂ milioane, cari le putem folosi pentru ameliorarea finanțelor noastre. Dintr'alte oratorului observă că nu s'au conchis nici când cei obligați a plăti taxa, prin urmare cumputările respective nu sînt absolut exacte. Cei ce vor fi supuși la această taxă vor simți sarcina, dar aceasta dispune în proporția cu greutatea serviciului militar. În fine oratorul roagă camera să primească proiectul de lege și să ofere prin aceasta celor ce nu sînt în stare a presta în persoană servicii militare, satisfacțiunea morală, că ei în locul acestor servicii aduc patriei altă prestațiune. (Aprobare în dreapta).

F. Szederkényi vede în taxa propusă o contribuțiune nouă, nemotivată, nedreaptă și necorespunzătoare; nedreaptă, pentru că acela, care în urma unui defect trupesc nefiind capabil a'și împlini datorința sa cetățenească ca soldat, nu poate fi pedepsit pe deasupra încă cu o contribuțiune nouă. Se poate întempla ca o veduvă nu togma seracă de tot, dar cu o avere neînsemnată, să aibă doi trei fi în serviciul militar și să plătească taxa prescrisă pentru ceilalți cari pentru vre-un defect stau acasă. Este aceasta dreptate? Oratorul criticînd dispozițiile ce privesc esecutarea legii le află nelămurite și astfel pe legea de înarmare, pe care oratorul nu o primesce,

un deal care se rămură în piscuri, acuși spre un sloiu grozav de ghiață pe care îl ridicase apăsarea.

La cea dintăiu stațiune, la care mica trupă trebuia să se oprească, după o cale cam de cincideci de miluri, Penellan făcu pregătirile de un culcuș, rădîmînd cortul de o stîncă de ghiață. Maria nu prea suferia de frig, pentru că din norocire aședîndu-se vîntul, temperatura deveni mai blîndă, însă în mai multe rînduri fu silită a părăsi sania și a merge pe lângă dînsa, ca să împedea să nu încete cercuțașii sîngelui. De altmîntea coliba, care Penellan o întogmise cu toată grigea, i oferia atîta comoditate, cîtă în astfelu de împregiurări era numai cu puțință.

Sosind noaptea sau mai bine momentul de odihnă, căsulia de pe saniera fusă de cameră de dormit. Cîna societății era carne proaspătă, pemican și tea ferbinte. Spre a împedea boala scorbutului Ioan Cornbute împărți fie-cărui câte câte-va picături de zamă de lămăie.

(Va urma.)

prin urmare nu primesc nici proiectul de față.

Ședința se întrerupe, se stabilește ordinea de zi pentru ziua următoare și după aceasta se închide la 2 oare.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Bran, în 25 Noemvrie (Conferența în vîțătoresci). Despărțământul al VII-lea al „Reuniunii învățătorilor români gr. or. din țara Bârsei” a ținut prima ședință ordinară în comuna colectivă Bran, 21/11 a. c. conchetați fiind în aceasta toți învățătorii, ce aparțin acestui despărțământ, prin Bartolomei Bude învățătoriu în Zernesci, în urma însărcinării sale primite din partea on. d. director gimnazial al gimnasiunii române din Brașov Ștefan Iosif, ca președinte al Reuniunii învățătorilor din țara Bârsei. La această ședință fără mică excepțiune au participat toți învățătorii din Bran și Zernesci. La ordinea zilei a fost.

1. Constituirea acestei subreuniuni și
2. Religiunea în scoalele elamentare cu privire la material și metod.

De președinte al acestui despărțământ se alege Bartolomei Bude, învățac Ciurca, învățator în Bran; de casar Niculau Raț, învățator în Bran. Lângă acestia se mai aleg I. Strevoiu și Ilariu Raț ca asesori; toți acestia formează și comitetul acestei subreuniuni.

Materialul ales spre dezbateră a fost pertractat cu viu interes din partea membrilor prezenți, obținînd acel rezultat, ca în classa I. elem: să se ia ca material din Religiune, unele rugăciuni ușoare de explicat și înțelese ce se pot afla în abecedarul propunînd; în classa II „Istoria biblică”, ear în celelalte două clase „Religiunea creștină de d. profesor gimnazial Ioan Popea pană va apărea o altă religiune și mai răspunzătoare scopului.

Deie Ddeu, ca acest început, ce țintesc la un scop atît de sublim, la perfecționarea învățătorilor și înaintarea progresului în scoalele populare, să fie încoronat de un bun succes!

Un membru al acestui despărțământ.

Varietăți.

(Esundări). Vremea cea moale din septemăna trecută a topit mase mari de zăpadă și prin aceasta apele au crescut așa, încât mai în toată Transilvania au urmat esundări mari. Din toate părțile sosesc sciri triste despre vîrsarea apelor. O telegramă dela 6 cur. n. a anunțat, că Tîrnava mare esundînd a înecat o parte a orașelor Medias, Elisabetopol, Sighișoara și a împregiurimilor. Pericolul a fost mare, anumit o parte a orașului Sighișoara a înecat-o apa așa, încât oamenii au trebuit să se refugieze prin podurile caselor, unde au suferit frig și lipsă. Apa a făcut mari pagube, casele au rămas intacte, dar umede și nesănătoase, proviziunile de hrană de prin pivnițe, pe alocurea chiar și vinurile, sînt stricate.

Direcțiunea drumurilor de fer din Cluj a dat de scire la 6 curent, că stricîndu-se drumul ferat în urma esundărilor comunicațiunea trenurilor de poveri între Orașeana mare și Alba-Iulia s'a sistat pe două zile, între Alba-Iulia și Cucerdea pe 10 zile. Comunicațiunea trenurilor cu persoane, posta și transportul de pachete însă nu s'a sistat. Pe drumul ferat Oradea mare apele au spălat între Bratca și Bucia o stavilă în lungime de 8 șine, spre Cucerdea a esundat Arieșul între

Virăgoshölgy și Gyeres, a rupt și spălat podul dela Rakospatak.

Până Vineri d. a. Someșul s'a umflat foarte tare, așa că a trebuit să se oprească moara cea mare a lui Kagerbauer. Din norocire alvia Someșului de alungul Clujului a fost liberă de ghiață. Someșul s'a vîrsat la Gilău și apa a intrat în mai multe case.

Din Reghen săsesse ca telegrafat la „M. Polgar” în 6 c. că Mureșul umflîndu-se foarte tare a esundat și înecat tot. Pericolul a fost mare. Seara a început a scăde. Stavile, poduri și comune au suferit mult.

Crișul încă a esundat și a pus sub apă o parte a Oradei m. a. După un raport dela 6. c. cetatea s'a aflat în mare pericol, căci apa a crescut neconținut pînă noaptea. Abia de cătră ziua a început a scăde.

(Împărțire nouă.) Prin ordinațiunea ministeriului de justiție r. u. dtdo 24 Noemvrie 1879 Nr. 82012 comuna Băgaciu din comitatul Tîrnavei mici, carea pînă acuma s'a ținut de jurisdicțiunea tribunalului din Ibașfalău, din 1. Ianuar. 1880 începînd se va ține de jurisdicțiunea judecătoriei cercuale din Sănmărtin.

(Decorație). Directorul lucrurilor de trasare a călei ferate Sibiu-București-Chiustenge inginerul superior Alois nobil de Sündenhorst fu decorat de principele României cu decorația „bene merenti” (pentru merite adevărate) de a 2 clasă.

(Regele Danemarcei). Pentru prima oară după resbelul Schleswig-Holsteinului, regele Danemarcei vizitează Berlinul. Amănuntele date de ziarele germane asupra acestui monarch și familiei sale, nu sînt fără interes.

Regele Danemarcei, al Vanzilor și Goșele, Ducă de Holstein, Șleswig, Stormarn, Dithmarhe, Lauenburg și Oldenburg, este născut la 1819. N'a fost inculpat nici odată pentru resboiul nenorocit de acum 16 ani, și este foarte iubit și stimat de poporul seu. Ca suveran, el lucrează neobosit pentru binele supușilor sei, și poate servi de model tuturor principilor constituționali, — pentru cari această formă de guvern, unora le servă de masca nepăsării, leniei și intereselor lor personale. Fără a afecta cătuși de puțin, este omul cel mai simpatetic și popular în statele sale, adevărat rege burhez.

Nuși poate face cineva idee în străinătate de popularitatea, de care se bucurau în Danemarca ficele sale, înainte de a se mărita, recunoscute universal ca prinsece cu frumsețe și virtuți deosebite. Ele au fost crescute ca adevărate burheze; fiindcă se scie, că Danemarca nu e bogată, și curtea sa și mai puțin. Prinsecele sale au fost și sînt încă în poziția, de a se bucura când au o rochie nouă sau câte-va monede de aur, deodată, în pușculiță; pe când câte femei sînt astăzi care nici nu cunosc ce este o rochie veche și casul estraordinar, a nu ave nici o monedă de aur!

Eată un principe care, singur se gîndesc la suferințe, lipsă și miserie! Ear nu numai la aparate, galoane, livrele și banchete, — pe când țeara nu e obicinuită cu ele. „Resb.”

(Serbarea lui Miletics). În unul din numerii „Telegrafului Rom.” am făcut cetitorilor noștri cunoscut, că Maies. Sa împăratul a agrățiat pe renumitul bărbat sârbesc Svetozar Miletics. În ziua agrățierii seara se cetia peste tot locul transparente illuminate brilliant cu inscripțiunea: „Miletics oslobodjen” (Miletics este slobozit). Eliberarea lui a pricinuit o bucurie nespasă între toți Sârbii, cari pe strade, în oțeluri, în case, cu un cuvînt pretutindinea strigau în gura mare: „Să trăească

Miletics!” S'a ținut un banchet grandios în onoarea eliberatului Miletics, la care s'a cântat de muzică *imnul împăratului* (Doamne ține etc.) apoi marșul lui Miletics și în sfîrșit „Szozát”.

(Atentatul contra Imperatorului Alecsandru). „Diarul de Moscova” publică următorul raport al unui martor ocular asupra acestei catastrofe, care se afla chiar în bagagiul imperial:

„Conform cu dispozițiile luate trenul imperial a părăsit la 12 oare noaptea gara dela Simferopol, după ce trenul cu bagagiul imperial compus de două locomotive și patrușpredece vagoane, plecase cu o jumătate de oră înainte.

Printr'o întemplantare norocită, trenul imperial ajuns pe cel de bagagiul și l'întrecu cu o distanță de o jumătate de oră. În trenul de bagagiul erau cincideci de persoane. Când trenul se afla încă 2¹/₂ verste departe de gara din Moscova, resună de o dată o bubuitură, vagonul raportului începînd a se mișca foarte tare pînă când printr'o mare lovitură fu cu totul oprit. Raportorul părăsind vagonul, a zărit îndată urmele unei esplosiuni.

Cea dintăiu locomotivă fu ruptă dela tren, a doua eși din șine vagoanele deraluiră în parte oprindu-se curmeziș pe șine, ear al patrușpredece de bagagie fu resturnat cu roatele însus. Lângă calea ferată se vedea o groapă destul demare.

Catastrofa atrase poliția și o mulțime de lume. Raportorul alergă la cea mai apropiată casarmă, pentru a telegrafa; însă prin resturnarea unui stălp telegrafic, găsi comunicațiunea întreruptă. Schimbătorul de șine și încă un alt lucrător fură grav răniți. Persoanele care au fost în tren au scăpat numai cu spaima.

Procurorul și judecătorii de instrucție au sosit tocmai la 2 oare după meșul nopții și luîndu-se după urmele groapei, au ajuns într'o casă care era desertată. Aici s'au găsit sub zăpadă nesce teluri și prin aceste s'au descoperit o baterie într'un șoproș, de unde se putea observa foarte ușor trenurile ce treceau pe acolo.

După dispozițiile martorilor aceea casă a fost cumpărată în luna lui Septemvrie de cătră un june, care spunea că de cătră un june, care Vecinii l'au vîdut șepînd într'o pivniță și sub pretecest, că caută nășip, el a scos pămîntul din canalul trebuincios pentru mină. În interiorul casei s'au găsit teluri, asemenea și sub tapeturile păreților, ear bateriile erau aședate în nesce lădi ordine. Hai-nele găsite au dovedit, că au lucrati mai multe persoane; asemenea s'au găsit și remășițele cinei luate în aceea seară.

După cum se vede, faptuitorii, sciind că de obicei înaintea trenului imperial merge totdeauna un alt tren credură, că imperatul se află în al doilea tren ceea ce i făcu să dea foc minei în momentul când, trecea trenul cu bagagie.

(Daruri de nuntă). Între numeroasele daruri ce Archiducesa Maria-Christina viitoarea Regină a Spaniei a primit, se disting o diademă de brilante mari, formînd coroa regală, din partea A. S. I. Archiducele Albrecht, o coroa de diamante și mărgăritare, din partea dîmamei sale, Archiducesa Elisaveta și un colan de încins din brilante și safire, oferit junei Regine de Împăratul Austriei. — Papa i-a trimis două mari lădi cu obiecte precioase și mosaice splendide.

(Calea ferată Ploiesci-Predeal.) La 19 Noemvrie curent st. v. a început circulația trenurilor pe întreaga linie Ploiesci-Predeal, fiind în legătură cu trenurile călei ferate un-

gare, cari circulă între Predeal și Brașov. Cu modul acesta, plecând cineva din București cu trenul la 8 oare 45 m. dimineața, ajunge la Brașov la oarele 4 și 20 m. după amiazi.

* (Lupi). Jurnalului „Egyetetés” i se scrie din Sângiors, că în impregiurul ținutului se țin foarte mulți lupi, cari în noaptea spre 30 Noemvrie au rupt un om și l-au mâncat tot de numai din hainele lui s'au mai aflat nese sdrențe pline de sânge. În Chilieni au scos din coteț un porc și l-au mâncat. Aceste sunt urmările dărei de puscii!

* (Înțelepciunea amploiaților rusesci). Jurnalul rusesc „Odesskij Wjetnik” din 14 Noemvrie ne spune următorul cas curios: Polițistul din Odessa, Kalaschnikoff, aduce la poliție pre un individ beat petrecut, pre care îl aflate zăcând în drum. Poliția aflate la acesta 60 ruble din care jumătate o cinstesce polițistului Kalaschnikoff pentru că densusul a adus individul la poliție și prin aceasta a încungiuat perderea sumei întregi aflate la el. Acest cas ne aduce aminte de altul asemenea, carele se întâmplase de curând într'un orașel din țara cazacilor donici. (Rusia de sud). Adecă Ispravnicul (judele cercual) al orașelului ceruse dela un neguțatoriu de acolo o sumă mai mărișoară de bani — cinste. Neînțelegându-se însă neguțatoriu la aceasta, ispravnicul prea puternic îl aruncase de loc în arest. Acum vine muerea arestatului neguțator și întreabă pe ispravnicul pentru ce a închis pe bărbatul ei? Ispravnicul îi răspunde: „El este un hoț”. „Ce a furat?” întreabă femeia. „Eu nu știu să fi furat nimica”. La aceasta femeia primesce dela ispravnicul următoriu răspuns juridic: „Dacă n'a furat, poate încă fura”.

* (Redacțiune pe trenuri). Pe trenul pacific ese pe toată ziua un jurnal, a cărui redacțiune și tipografie se află în 2 încăperi construite după modul postelor noastre de ambulanță. Această foaie conține cele mai interesante sciri, pertractări congressuale, curse de bursă, notițe de mărfuri ș. a. trâmise prin telegraf; materialul se primesce la anumite stațiuni, se culege și se tipărește pe tren cât se poate mai curând. Călătoriu în acest mod și în decursul călătoriei lui de 6—7 zile prin ținuturi în parte încă cu totul necultivate este în curent cu politica, comerțiu și industria. Abonamentul e calculat pentru o serie de 7 numeri din cari cel de pe urmă în călătoria spre San-Francisco ese în vârful dela Sierra Nevada.

* (Telegramele și scrisorile lumii în 1878.) Cetim în diarul spaniol „El Moschito”: După o statistică universală telegrafică, depeșele care s'au expediat în 1878 în toată lumea de diversele fire, însumează numărul de 135 milioane, în cifră rotundă. Din aceste, în număr de mijloc 40 milioane, sunt numai corespondențe personale și particulare. Același diar ne dă cifra, după documente autentice, a scrisorilor ce s'au expediat în 1878, de diversele poste al țărilor celor cinci părți ale lumii; ele au ajuns numărul rotund de 3,200 milioane!

Calculeze acum cine voesc hârtia și cerneala ce s'a întrebuințat.

„Resb”.

* (Unde se însoară mai mulți)? După „European” cele mai multe căsătorii se fac în Ungaria, apoi urmează Franța, Englitera, Austria, Italia, Dania, Germania, Norvegia, Svedia, Olanda, Scoția, Belgia, Elveția, Rusia și Irlanda. Însă și mortalitatea este mai mare la noi.

* (Călitul sticlelor delampi). D. Medic C. G. Urlățianu din Ploiesci ne comunică o practică a sa descope-rire, de cea mai mare simplitate în privința sticlelor de lămpi, ce așa de des se sparg prin focul ceva mai mare al flăcării, sau din cauza răcelei. Acest lucru oferă o mare economie.

Pentru a se căli sticlele de lampă făcându-le să reziste unei flăcări mai mari, și a se da lunei o estensiune îndoită și chiar întreită, nu este alt ceva de făcut, decât a pune sticlele ce voiesci a le căli într'o tinghie, sau alt vas, a le turna apă rece deasupra până se vor acoperi de tot, și apoi punându-le pe foc le ferbi până dă apa în colotele după care iai vasul de pe foc și îl lași să se recească. Scoțând apoi sticlele le stergi bine, și le ai preparate sau călite, cum am dis mai sus. Acesta este un consiliu de care se vor felicita economii și mai cu samă servitorii care plătesc sticlele pe care le sparg.

* (Un proces curios). Cetim în „Steaua Rom.” din Iași: Dilele aceste s'a tratat înaintea tribunalului de Iași sect. II-a un proces rar la noi. D-l cavalier Teofil Vasilico din Bucovina, intentase domnei Maria Popovicu din Iasi o acțiune, prin care susținea, că d-na Popovicu i-ar fi fost promis de al lui în căsătorie și că acum ne mai voind a se ține de acel angajament, îi causeră daune enorme, pe care el le reclamă înaintea tribunalului, evaluându-le numai la modesta sumă de 60,000 franci. Tribunalul a respins cererea acestui domn, condamnându-l și la trei sute franci spese de instanță.

Bursa de Budapesta

din 9 Decemvrie n.

Renta de aur 96.—, Împrumutul drumurilor de fer ung. 113.50, I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung. 74.25, II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 85.75, oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. 77.50, împrumutul ung. cu premii 109.—, obligațiuni ung. de rescumpărarea dicimei de vin 88.50 obligațiuni urbariale ung. 86.25, obligațiuni ung. cu clausulă de sortire 87.50, obligațiuni urbariale temesiane 85.25, obligațiuni cu clausulă de sortire 85.—, obligațiuni urbariale transilvane 85.25 obligațiuni urbariale croato-slavonice —, datorie de stat austriacă în hârtie 68.60, renta austriacă în argint 70.50, renta de aur austriacă 81.—, sorți de stat dela 1860 131.—, acțiuni de bancă austro-ung. 843, acțiuni de bancă de credit ung. 262.—, acțiuni de credit austr. 279.—, argint —, galbin 5.51, napoleon 9.29, 100 marce nemțesce 57.65, London (pe polița de trei luni) 116.50.

Bursa de Viena

din 9 Decemvrie n. 1879.

Metalicele 5%	—
Acțiuni de bancă	856 —
Împrumutul de stat din 1860	131 30
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 60
Acțiuni de credit	262 25
Valuta nouă imperială germană	57 70
London	116 54
Galbin	5 53
Napoleon d'aur (poli)	9 30 1/2

Economic.

Mediaș, 4 Decemvrie n. Pro hectolitru: Grâu 8.50—9.—; Grâu sēcăreș fl. 6.80—7.20; Sēcără fl. 5.50—5.80 Ovės fl. 2.80—3.; Cucuruz fl. 4.25—4.50; Sēmēnță de cânepă fl. 5.—6.—; Fasole fl. 7—8 mazere fl. —; Cartofi fl. 1.60—1.80; Fēn fl. 1.60—1.80; cel vechiu; cel nou fl. —; Cănepă fl. 34—38; Slănină pro 100 chilo: fl. 40—50; Unsoare de porc fl. 50—; Sēu de luminări fl. 40—50; Spirt pro grad cr. 11 1/2; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc —40— cr. carne de vițel 36—40 cr.; carne de berbece — cr. oauē 3 de 10 cr. Tergul de ași a fost foarte rēu cercetat.

Brașov, 5 Decemvrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.—9.; Grâu sēcăreș fl. 5.50; Sēcără fl. 5.30—5.50; Orz fl. 4.20—4.30; Ovės fl. 2.60—2.70; Cucuruz fl. 5.; Mălaiu fl. 4.55; Mazere fl. 6.80; Lintefl. 8.40; Fasole fl. 7.— Sēmēnță de in fl. 9.10 Sēmēnță de cânepă fl. 4.90— Cartofi fl. 1.30 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oaie 28 cr.; Sēu de bovine proaspēt fl. 32; (pro 100 chilo); topit 44 fl.

Budapesta, 6 Dec. n. Eurna s'a pus cu toată puterea, și așa e de grea, încât

n'am mai pomenit pe aici una asemenea. În loc ca să se mai ducă zăpada cea groasă ninge într'o și ca într'alta mereu, pare că s'a măniat natura pe noi și are de gând să ne cotropească. În săptămâna trecută numai ziua de pe urmă a fost limpede și încâtva frumeasă. Temperatura e foarte rece și stă acuma la + 1° R. Receala crește pe și ce merge, gerul și-a început jocul și a prefăcut toate riurile, și toate apele în gheață. Chiar și Dunărea e înghețată și așa deocamdată comunicația pe apă și uscat este tare întreruptă. Negoațele în săptămâna trecută au fost rele, prețurile tuturor articolelor din terg au scăzut, însă numai puțin. Așa notăm în special.

Grăul la 40,000 m. m. cu câte fl. 14—14.95; sēcara la 3000 m. m. cu fl. 9.50—10; orzul la 4000 m. m. cu fl. 7.—9.20; ovėsul la 3000 m. m. cu fl. 7.20—7.85; cucuruzul la 7—8000 m. m. cu fl. 7.80—9; făina a trecut slab; asemenea și păstăioasele și adecă: fasolea cu fl. 11—12; lintea cu fl. 10—16; mazerea cu fl. 13—16; mălaiul cu fl. 8.25; sēmēnța de in cu fl. 13.50—14; sēmēnța de cânepă cu fl. 10.50—10.75; toate per 100 chilogram; lănila s'au vëndut per 56 chilogram cu fl. 53—54; și per chilogram cu fl. 1.75—3.75.

Porcii încă n'au avut mare trecere. În terg s'au aflat 67,070, între cari din Ungaria de jos 6190, din România 860 și din Ardeal 710 capete; unsoarea de porc a trecut cu fl. 51—52 fără vas și cu vas cu tot cu fl. 53; slămina cu fl. 45—47.50; sēul cu fl. 48—49; spirtul en gros cu fl. 35—50, en detail cu fl. 36—36.75.

Peile au trecut mai bine și adecă: cele de oaie cu fl. 2.40—2.80 părechia, eară cu fl. 130—1.45 per 102 dărbate cele din Bănat și Ardeal; peile de capră din Ardeal s'au plătit 100 dărbate cu fl. 160—165; cele de vacă cu fl. 108—112; cele de bou din Bănat cu fl. 135—140 și din Ardeal cu fl. 145—150 per 102 dărbate; cele de cal au trecut cu fl. 13—14 părechia.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 30 Dec. 1879 și 30 Ian. 1880 imob. lui Iosif Popa în Daia (jud. cerc. Sănmărtin); în 31 Dec. 1879 și 31 Ian. 1880 imob. lui Carol Koszta în Brașov (trib.); în 29 Dec. 1879 și 29 Ian. 1880 imob. lui Petru Penz în Nadiș (judec. cerc. Huedin); în 7 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. rēmasului după Partenie -Bătrina în Vica (trib. Deva); în 9 Febr. și 15 Martie 1880 imob. masei concursuale a lui Bogdan Banyai în Tamasfalva, Szörce și Zabola (trib. Oșorheiu); în 5 Ian. și 5 Febr. 1880 imob. lui Carol Miklosi în Aiud; în 26 Ian. și 26 Febr. 1880 mobilele și imob. lui Nicolau Șerban și soți în Ruș (trib. Sibiu); în 19 Dec. imob. lui Francisc Miko în Bodroc (jud. cerc. Sângiors); în 15 Decemvrie imob. lui Comșa Sofron Itu în Comana de jos (judec. cerc. Făgăraș); în 16 Dec. imob. lui Vasiu Gligor în Horszás.

Nr. 260.

2—3

CONCURS.

Pe temeiul înaltei ordinațiuni consistoriale dto 16 Octomvrie 1879. Nr. 2793 B., se escrie de nou concurs pentru întregirea veduvitei parochii de classa a III, din comuna Hepria cu termin până la 30 Decemvrie a. c. stil. v.

Emolumentele sânt:

1. Cinci juguri arătură și folosința progădiilor.
2. Dela 106 familii câte o veadră de must a 8 cupe și câte o și de lucru.
3. Venitul stolar îndatinat, lemne din pădurea bisericii și prospect de a se îmbunătăți venitul parochial din an în an până la dotare corespunătoare prin cumpărare de pământuri. Doritorii de a se aplica la prea-

tinsa parochie au să-și înainteze suplicile inzestrate cu documentele prescrite de „Statutul organic” și regulamentul provisor din a. 1873 până la sus arētatul termin subsemnatului scaun protopresbiteral.

Sebeș în 14 Novemvrie, 1879.

Scaunul protopresbiteral gr. or. În conțelegere cu comitetul parochial.

I. Tipeiu m. p.,
ppresbiter.

Nr. 197. 1879.

3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de classa III din Covragi în protopresbiteratul tractului Hațeg, se escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 18 Decemvrie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială.
2. 6 jugere pământ arător și fēnaț.
3. Dela fie-care familie (83 fumuri) câte două ferdele cucuruz nesfârmit cu tuleul și
4. tot asemenea câte o și de lucru dela fiesce-care fum.
5. Venitele stolare îndatinat.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune de paroch, au ași adresa concursesele instruite în sensul prescriteselor din „Statutul organic” și a dispozițiunilor sinodului archidiececan din a. 1873, până la terminul sus amintit la subscrisul.

Hațeg la 16 Novemvrie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț m. p.,
protopresbiter.

Nr. protop. 212, 1879.

3—3

CONCURS.

În sensul înaltei ordinațiuni consistoriale din 9 Octomvrie 1879 Nr. consist. 2678. B. se escrie prin aceasta de nou concurs pentru vacantă parochie de classa a III-a Hașag cu terminul până în 23 Decemvrie 1879.

Emolumentele sânt:

1. 18 jugere pământ; parte arătoriu parte fēnaț.
2. Dela 70 familii o și de lucru sau 50 cr. v. a., bani.
3. Stolarele usuate și regulate în sinodul ppresbiteral.
4. Casa cu edificile necesare de locuit în 2 ani de zile, după care timp se obligă poporul a edifica casa și edificii pe curtea bisericeii.

Doritorii de a ocupa această stațiune preoțască sânt avisați ași așterne concursesele lor bine instruite în sensul „Statutului organic” și a dispozițiunilor sinodului archidiececan din anul 1873 la subscrisul scaun protopresbiteral până la terminul sus arētat.

Mediaș în 21 Noemvrie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Dionisiu Chendi m. p.,
adm. protopr.

ad Nr. 227 1879.

2—3

EDICT.

Anna născută Nicolae Crapeiu din Sebeșul de jos comitatul Sibiului, carea dela 15 Octomvrie 1870 a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Ioan Toma Ritivoiu, tot de acolo fără a se sci ubicațiunea, se citează prin aceasta ca în termin de un an și o și dela ziua mai jos însemnată să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va decide procesul intentat contra-i de cătră bărbatul ei sus numit.

Sibiu în 14 Noemvrie 1879.

Forul matrimonial gr. or. al protopresbiteratului Sibiu II.